

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ,

Ἐκδιδόμενον κατὰ Σάββατον.

ΕΤΟΣ Α'. ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ 7ον. ||

20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1865.

ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ.

ΟΙ ΛΓΡΙΟΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΗΓΟΤΩΝ ΔΛΕΩΝ.

Οἱ κάτοικοι εἶναι ἀγριώτεροι τῶν ἀγρίων κλιμάτων αὐτῶν.

J. Deville.

Ἰπὸ οὐρανὸν κεκαλυμμένον πάντοτε ἀπὸ πυκνὰ νέφη, ὑψοῦνται ἐκτεταμένα καὶ σκιερὰ δάση, ὅπου τὸ φῶς τῆς ἡμέρας εἰσδύει μετὰ δυσκολίας καὶ δεσποζει ἐν αὐτοῖς ἡ φρίκη, ἡ σιγή καὶ τὸ σκότος. Ἐκεῖ ἐγείρονται δένδρα τόσο γηραιὰ ὅσον καὶ ἡ γῆ ἦτις τὰ φέρει, καὶ συσσωρεύονται, οὕτως εἰπεῖν, ἀτάκτως τὰ μὲν ἐπὶ τῶν δὲ, ὥστε οἱ πυκνοὶ καὶ συμπεπλεγμένοι κλάδοι τῶν μόλις ἀφίνουσι σχολιὰς ἀτραποῦς, τὰς ὁποίας πάλιν βᾶτοι ἐμφράττουσιν. Ἐκεῖ καταπίπτουσι μετὰ πατάγου αἱ οὐρανομήκεις κορυφαὶ τῶν δένδρων τούτων, ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ χρόνου ἢ τῆς ὀρμῆς τῶν ἀνέμων, ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτέρων κορμῶν, τῶν κειμένων πρὸ τῶν ρίζων αὐτῶν καὶ ἐπικειμένων ἄλλων ἡμισεσηπῶτων. Εἰς τὰς τρομερὰς ταύτας ἐρημίας, εἰς τὰς τραχεῖας καὶ ἀγρίας ταύτας χώρας, δὲν ἀκούει τις ἢ τὰς βραγχώδεις καὶ πενθίμους φωνὰς τῶν σαρκοδόρων ὀρνέων καὶ τοὺς

οὐρλισμοὺς τῶν ἀρκτων ἀναζητουσῶν βορὰν. Ὁ κρότος χειμάρρου καταπίπτοντος ἐξ ἀποκρήμνου βράχου, καὶ τοῦ ὁποίου τὰ ὕδατα ἀνέρχονται εἰς ἀτμοὺς, προξενεῖ μεγίστην βοήν, ἐπαναλαμβανομένην ἀπὸ τὴν ἡχῶ τῶν ἀκαλλιεργήτων αὐτῶν τόπων, ἢ ὁ δοῦπος τῶν βράχων κυλειόμενων ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ χρόνου ἐν μέσῳ τῶν ἀντηχούντων δασῶν!

Ἐν ταῖς χώραις ταύταις ζῶσιν ἄνθρωποι ἀπηγεῖς, ἀγριοί, ἀδάμαστοι, κατοικοῦντες ἐντὸς καλυβῶν, τρεφόμενοι ἐκ τῆς θήρας καὶ πίνοντες αἷμα ἐντὸς τοῦ κρανίου τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. Ὄταν ὁ χειμὼν ἐπέλθῃ καὶ ἀπλώσῃ τοὺς πάγους τοῦ καλύπτων διὰ τῆς, ὡς κύματα σαλευομένης, χιόνος τοὺς τραχεῖς αὐτοὺς τόπους· ὅταν τὰ ὕδατα πηγνύμενα ἀκίνητοῦσι καὶ οἱ ποταμοὶ μεταβάλλονται εἰς σωροὺς συμπαγεῖς, δυναμένους νὰ ὑποβαστάξωσι καὶ τὰ μᾶλλον δυσβάστακτα βάρη καὶ ὅταν ἡ θάλασσα παριστᾷ ἐκτεταμένην καὶ τραχεῖαν πεδιάδα πάγου σκληροῦ καὶ συμπαγοῦς, τότε οἱ ἀγριοὶ οὗτοι ἄνθρωποι, ἐξέρχονται ἀπὸ τὰς τρώγλας τῶν.

Πανταχοῦ τότε πορεύονται ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἐπὶ τῶν ποταμῶν εὐρίσκουσι ὁδοὺς ἀσφαλεστέρας, συν-

τομωτέρας και ὀλιγώτερον ἀδιαβά-
τους τῶν διατεμνουσῶν τὰ δάση ὁδῶν!
Τὸ ῥόπαλον εἰς τὴν μίαν χεῖρα και
τὴν ἀξίνην εἰς τὴν ἑτέραν κρατοῦν-
τες, ἀπέρχονται μακρὰν εἰς ἄγραν
ζῶων πρὸς τροφήν αὐτῶν και εἰς λα-
φυραγωγείαν χωρίων ὀλοκλήρων ἵνα
ταῦτα χρησιμεύσωσιν εἰς τὰ ἀγρία
δεῖπνά των. Πορεύονται νὰ δώσωσι τὸν
θάνατον ἢ νὰ εὐρωσιν αὐτόν. Στενο-
χωρούμενοι ἐκ τῆς πείνης, ὠθούμε-
νοι ἐκ τῆς θηριωδίας, πλήρεις εὐτολ-
μίας και δυνάμεως, ζωογονούμενοι
ἀπὸ τὴν ἀνάμνησιν τῶν παρελθου-
σῶν νικῶν αὐτῶν, προσπαθοῦντες νὰ
λησμονήσωσι τὸν κίνδυνον, ὅστις
τοὺς ἀπειλεῖ, ἀνακράζουσιν ὑψηλο-
φῶνως ἐκφράζοντες τὰ βαθέα και
τρομερὰ αἰσθήματά των! κραυγάζου-
σιν, ἀνυψοῦσι ὅσον δύνανται περισσό-
τερον τὴν φωνὴν αὐτῶν προσπαθοῦν-
τες νὰ πληρώσωσι δι' αὐτῆς τοὺς
ἐρήμους τόπους, τοὺς ὁποίους δια-
τρέχουσιν. Ἰσχυρὸς ἐνθουσιασμὸς κυ-
ριεῦει τὰς ψυχὰς των και ψαλμὸς
ἄγριος και βάρβαρον ἄσμα ἐξέρχεται
τοῦ στόματος αὐτῶν ἀναμειγμένον
μὲ λόγους δηλοῦντας τὸν θάνατον
και τὴν σφαγὴν.

Lacépède.

Ο ΟΔΟΙΠΟΡΟΣ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ.

Ἡ ὄψις τῆς ἐρήμου πληροὶ τὴν ψυχὴν
φόβου. Ἐκεῖ ἡ φύσις φέρει τύπον θυμοῦ
ἐκδικήσεως.

Delhine Gay.

Ὁ ἔδοιπόρος ἀσθμαίνων ἐκ τοῦ
κόπου και τῆς δίψης, τὸν λαιμὸν ἔ-
χων ἀπεξηραμένον, ἀναπνέων μετὰ
δυσκολίας ἀέρα πεπυρωμένον, κατα-
βιβρώσκοντα αὐτόν, ἐλπίζει νὰ ἀνα-
κτήσῃ δυνάμεις μετὰ στιγμιαίαν ἀ-
νάπαυσιν. Ἴσταται, βλέπει βαδίζον-
τας τοὺς συνοδοιπόρους του, τῶν ὁ-
ποίων εἰς μάτην ἐπικαλεῖται τὴν βοή-
θειαν. Ἡ δυστυχία ἀπεσκήρυνεν ὀ-

λας τὰς καρδίας! Ἐκαστος βαδίζει
σιωπῶν χωρὶς νὰ στρέφῃ ὀπίσω τὴν
κεφαλὴν, ἀλλὰ προσβλέπων ἀτενῶς
τὰ ἴχνη τοῦ προηγουμένου αὐτοῦ.
Πάντες παρέρχονται, πάντες φεύ-
γουσι· τὰ μέλη νεκρωμένα και βε-
βαρυμένα ὑπὸ τῆς ἐπιπόνου ὑπάρξεως
καταπίπτουσι, και δὲν δύνανται νὰ
ἐμφυχωθῶσιν οὔτε ἐκ τοῦ κινδύνου
οὐδ' ἐκ τοῦ τρόμου. Ἡ συνοδία διήλ-
θεν· αὕτη δὲν εἶναι πλέον διὰ τὸν δυ-
στυχὴ αὐτόν παρὰ σειρὰ κυματίζουσα
εἰς τὸν ὀρίζοντα. Μετ' ὀλίγον φαίνεται
ὡς σημεῖον, και τὸ σημεῖον τοῦτο με-
τὰ μικρὸν ἀφανίζεται· εἶναι ἡ τελευ-
ταία ἀμυδρὰ λάμψις ἐλπίδος σβενο-
μένης· τὰ πεπλανημένα βλέμματά
του ζητοῦσιν, ἀλλὰ δὲν ἀπαντῶσι
πλέον οὐδὲν· προσβλέπει ἑαυτόν και
μετ' ὀλίγον κλείει τοὺς ὀφθαλμοὺς
ἵνα ἀποφύγῃ τὴν θεάν τοῦ φρικώδους
κενοῦ, ὅπερ τὸν περικυκλοῖ· δὲν ἀκούει
πλέον παρὰ τοὺς στεναγμούς· ἡ δὲ
μένουσα εἰς αὐτόν ὑπαρξὶς ἀνήκει εἰς
τὸν θάνατον. Μόνος, ἐντελῶς μόνος
εἰς τὸν κόσμον μέλλει νὰ ἀποθάνῃ
χωρὶς ἡ ἐλπίς νὰ ἔλθῃ ἐπὶ μίαν σιγ-
μὴν πλησίον τῆς κλίνης τοῦ θανά-
του· και τὸ πτώμά του καταβρωθὲν
ἐκ τῆς ξηρασίας τῆς γῆς δὲν θέλει
ἀφίσει ἐντὸς ὀλίγου ἢ τὰ λευκανθέν-
τα ὀστά, ἅπερ θέλουσι χρησιμεύσει,
ὡς ὁδηγὸς εἰς τὴν ἀβέβαιον πορείαν
τῶν ταξειδιωτῶν, οἵτινες ἤθελον τολ-
μήσει νὰ ἀψιφήσωσι τὴν αὐτὴν τύχην.

Denon.

ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΑΙ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ
ΑΝΑΡΩΝ.

Ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ ἀποθα-
νοῦσα ἀφῆκε τρεῖς χιλιάδας ἐσθῆ-
τας διαφόρων εἰδῶν· ἐπὶ μακρὸν δὲ
χρόνον, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς
ζωῆς τῆς, δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποφέρῃ
τὴν θεάν κατόπτρου, φοβουμένη μή-

ΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ο ΓΕΩΡΓΟΣ.

Εἰς τὰς πόλεις ὅπουτ' ἀργῶς
Ὁ πολίτης και ἀκροντις μένη
Ὁ πτωχὸς τοῦ ἀγροῦ γεωργός
Μὲ ἰδρωτὰς τὰ χόματα βραίνει.

Ἔχει βλέμμα βαρὺ και νοθρὸν
Τοῦ ἀρότρου κατόπιν βαδίζων . . .
Ἐνθυμεῖται τὸν πρῶτον καιρὸν
Ὅταν ἐψάλλε στάχεις θερίζων . . .

— « ὦ! βαθέως στενάζων φωνεῖ,
» Ποῖαν ἔγω γελοῶσαν ἐλπίδα!
» Ἡ Πατρίς δι' ἐμὲ δὲν πονεῖ
» Ἐν ᾧ τρέφω ἐγὼ τὴν Πατρίδα. »

« Οἱ Ταμίαι γελοῦν ἂν βιγῶ
— « Φέρε κράζοντες τοῦ Κράτους τὰς χρεῖας!
» Ἐν ᾧ εἶμαι τοῦ Κράτους ἐγὼ
» Ὁ μεγάλος και πρῶτος ταμίης. »

« Ὁ ἀχόρταστος Ἄδης αὐτὸς
» Ἡ τρανὴ τῶν τρανῶν μας κοιλία
» Ζωντανούς θὰ μᾶς φάγῃ, ἐκτὸς
» Ἄν μᾶς σώσῃ ἀντίληψις θεία. »

« Πάντα ἐρίδας, λόγους, φωνάς,
» Μαθητάς, και σφοδρὸς διδασκάλους!
» Καὶ κἀνεὶς δὲν ῥωτᾷ ἂν πεινᾷς!
» Τί τοὺς μέλλει αὐτοὺς διὰ ἄλλους!

« Ἐπλημμύρησ' ὁ κόσμος ἱατροῦς,
» Δικηγόρους, ἱατροῦς, Δικηγόρους,
» Θέλουν χρήματα οὔτοι σωρούς . . .
» Καὶ σὺ ἀθλίε πλήρως φόρους! »

« Κάθε ἀρρώστος ἔχει ἐπτὰ,
» Πᾶς πελάτης ῥητόρων δεκάδα·
» Πλὴν ὁ ἀρρῶ ἀπ' αὐτὰ κι' ἀπ' αὐτὰ
» Πῶς ἔξ πνίξ' ὁ Θεὸς τὴν Ἑλλάδα.

« Καὶ κἀνεὶς των δὲν εἶπε ποτὲ
» Ἄς ἰδῶμεν πῶς ζῶσι κ' οἱ σκάπται
» Πάντες εἰν' ἡ ψυχρὴ θεαταί,
» Ἡ Πατρίδος σκληροὶ νεκροῦσται. »

Αὐτὰ λέγει ὁ τάλας πεινῶν,
Ἐν ᾧ δάκρυ τὸ δῆμα τοῦ βράχῃ
Τὸν λυπεῖται τ' αἰθῶν πτηνῶν
Και τὸν κλαίει ὁ ῥύαξ ποῦ τρέχει.

Νοέμβριος τοῦ 1859.

Θ. Γ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ.

πως κατοπτρισθῶσιν ἐν αὐτῷ τὰ δυ-
σάρεστα ἴχνη τοῦ χρόνου.

Ὁ μέγας φιλόσοφος Δεσκάρτ
προσῆγεν ἰδιαιτέρως τὰς φενάκας
(περρόουκας) αὐτοῦ και εἶχε πάντοτε
τέσσαρας κατὰ μέρος εἰς τὸ σπου-
δαστήριόν του.

Ὁ Ναπολέων I ἐνασμενίζετο βλέ-
πων τὸν μικρὸν ποδα του.

Ὁ Καρδινάλιος Ῥισχελιέ εἰδίδετο
πολλάκις μετὰ τοὺς κόπους τῆς πο-
λιτικῆς εἰς γυμνάσια σφοδρά· ὁ κό-
μης Γραμμῶν εὐρεν αὐτόν ἡμέραν
τινὰ συναγωνιζόμενον μετὰ τοῦ ὑ-
πηρέτου αὐτοῦ εἰς τὸ πῆξιμα.

Ὁ σοφὸς Π. Πετῶ συνήλιζε, κατὰ
δύο ὥρας, νὰ στρέφῃ, τὴν εἶδραν του
κατὰ διαφόρους διευθύνσεις ἐπὶ πέντε
λεπτά.

Ὁ Μωῖσῆς Μεντελσῶν, ἐπανομα-
ζόμενος Σωκράτης τῶν Ἰσραηλιτῶν,
δισκέδαζε μετὰ τὰς παρατεταμένας
μελέτας αὐτοῦ μετρῶν ἐκ τοῦ πα-
ραθύρου του τὰς κεράμους τῶν γει-
τονικῶν οἰκιῶν.

Ὁ μυθιστοριογράφος Κοῦπερ ἀνέ-
τρεφε λαγωὺς και κατεσκεύαζε
κλωδία.

Ὁ Σέλλεῦ ἠσθάνετο ἀνέκφραστον
ἡδονὴν νὰ θέτῃ τεμάχια χάρτου εἰς
σχῆμα πλοιαρίων ἐπὶ τοῦ μικροτέρου
ποσοῦ τοῦ ὕδατος, τὸ ὅποιον εὐρι-
σκεν εἰς τὰ πέριξ τῆς κατοικίας του·
ὑπάρχει δὲ ἀκόμη εἰς Hanchstead-Heath
λίμνη μικρὰ, ἐν τῇ ὁποία συνήθως ἔ-
θετε τὰ χάρτινα πλοιά του· διηγοῦν-
ται μάλιστα ὅτι ποτὲ κατεσκεύασεν
ἀπὸ χαρτονόμισμα πεντήκοντα λιρῶν
πλοιάριον ἐν ἐλλείψει ἄλλου χάρτου.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

Γάσκων τις ἔλεγεν — « Ἐχω τὸ ἦθος τοσοῦτον πολεμικόν, ὥστε τρέμω ἑμαυτὸν, ὡσάκισ ἐμβόλεπω εἰς κάτοπτρον.

— 00 —

Πῶς ἔχετε; ἠρώτησέ τις τινα, ἐπιστρέφοντα ἐκ τοῦ νεκροταφείου, ὅπου ἔθαψε τὴν σύζυγόν του, — Ἄρκετὰ καλὰ, ἀπεκρίθη, ὁ μικρὸς αὐτὸς περίπατος μὲ ὠφέλησεν· δὲν γνωρίζω τίποτε ὑγιέστερον τοῦ ἀέρος τῆς ἐξοχῆς.

— 00 —

Ὅτε ἡ δούκισσα τοῦ Βρουνσβίκ ἦτο εἰς Ποσδάμην, ὁ βασιλεὺς Φριδερίκος II ἐδώρησεν εἰς τὸν μέγαν αὐτοῦ σταυλάρχην ταβακιέραν χρυσήν, ἐνδοθεν τοῦ σκεπάσματος τῆς ὁποίας ὑπῆρχεν ὄνος ἐξωγραφισμένος· τὴν ἐπαύριον κατὰ τὸ πρόγευμα ὁ κόμης σταυλάρχης ἔθηκε τὴν ταβακιέραν του ἐπὶ τῆς τραπέζης. Ὁ βασιλεὺς, ὅστις ἤθελε νὰ διασκεδάσῃ τὴν δούκισσαν, ἔκαμε λόγον περὶ τοῦ δώρου του, τὸν ὁποῖον ἐνεχείρισε τῇ δουκίσσῃ. — Ἐντελεστάτη, ἐντελῶς ὁμοία! τῇ ἀληθείᾳ, ἀδελφέ μου, ἰδοὺ εἰκὼν ἡ ὁποία σὰς ὁμοιάζει ἐντελῶς. Ὁ βασιλεὺς εὐρέθη εἰς δύσκολον θέσιν, ὁ ἀστεϊσμός τοῦ ἐφάνη κάπως χονδρός· ἡ δούκισσα ἔδωκε τὴν ταβακιέραν εἰς τὸν γείτονά της, ὁ ὁποῖος ἐξέφερε τοὺς ἰδίους θαυμασμούς· τὸ δῶρον διήλθε οὕτω διὰ τῶν συνδαιτημόνων, οἵτινες ἐθαύμαζον τὴν ὁμοιότητα τῆς εἰκόνας πρὸς τὸν βασιλέα. Ὁ βασιλεὺς δὲν ἤξευρε πλέον τί νὰ κάμῃ, τί νὰ εἴπῃ περὶ τῆς σκηνῆς ταύτης. Ἐπὶ τέλους περιήλθε καὶ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἀνεγνώρισε μετὰ μεγάλης ἐκπλήξεως, τὴν ἰδίαν αὐτοῦ εἰκόνα, τὴν ὁποίαν ὁ κόμης σταυλάρχης ἔθεσεν ἐν τῇ ταβακιέρα του ἀντὶ τῆς εἰκόνας τοῦ ὄνου· ἐγνοεῖ ἕκαστος ὅτι καὶ

ὁ Φριδερίκος ἐγέλασε τότε διὰ τὸ παιγνίδιον τούτο.

— 00 —

Δύο νεανίαι τῆς μόδας διήρχοντο ἡμέραν τινα πλησίον γυναικὸς τινος. — Ἴδου, εἶπεν ὁ εἰς τῶν δύο μεγαλοφώνως, ἰδοὺ ἡ ὠραιότερα γυνὴ τὴν ὁποίαν εἶδον.

Τότε ἡ γυνὴ ἐπιστραφεῖσα καὶ εὐροῦσα αὐτὸν ἀσχημότατον.

— Ἐπιθύμουν, κύριε, ἀπὸ εὐγνωμοσύνην νὰ ἠδυνάμην νὰ εἴπω τὸ αὐτὸ δι' ὑμᾶς.

— Ἄ! κυρία ὑπέλαβεν οὗτος, πῶς γνωρίζετε νὰ ψεύσθῃτε καθὼς ἐγώ;

— 00 —

Πολλοὶ τῶν συζύγων ἔχουσι τὴν ἀνόητον συνήθειαν νὰ ὀμιλῶσι κάθε στιγμὴν περὶ τῆς συζύγου των· γυνὴ τις λοιπὸν εὐφυστάτη, τὴν ὁποίαν ἠνώχλουν οἱ ἔπαινοι τοῦ συζύγου της, εἶπεν ἡμέραν τινα εἰς αὐτόν. — Μὴ ὀμιλῆς, σέ παρακαλῶ φίλε μου, ἐν τῇ συναναστροφῇ περὶ ἐμοῦ· διότι ἂν λέγητε καλὰ δὲν θέλουσι σὰς πιστεύσει, ἐὰν δὲ εἴπητε κακὰ θέλουσιν εὐκόλως σὰς πιστεύσει. »

— 00 —

Ὁ Πίρων εὐρισκόμενος μίαν ἐσπέραν εἰς τὴν Ὀπεραν πλησίον κυρίας τινὸς ὑπόπτου φήμης, προσέβλεπεν αὐτὴν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν· ἐπὶ τέλους ἡ κυρία δυσχνασχετήσα ἐστράφη πρὸς τὸν ποιητὴν καὶ τῷ εἶπεν ὀργίλως — « Νομίζω, κύριε, ὅτι ἄρκετὰ μὲ ἐξέτιμήσατε ». — Σὰς παρατηρῶ, κυρία μου, ἀπεκρίθη ὁ Πίρων, ἀλλὰ δὲν σὰς ἐκτιμῶ! »

— 00 —

Ἐλεγέ τις εἰς τὸν Βολταῖρον. — Πόσον πρέπει νὰ ἦσθε, Κύριε, εὐχαριστημένος ἐκ τῶν ἔργων σας! — Ναί· ἀπεκρίθη οὗτος, εἶμαι ὡς ὁ σύζυγος φιλαρέσκου τινὸς κυρίας, τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ κόσμος χαίρεται ἐκτὸς αὐτοῦ.

Αἰτητῆρ